

מ"ת 29366/08/14 - מדינת ישראל נגד מואיד (אבי) אבו וואסל (לב), ג'מאל חשן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

21 אוקטובר 2014

מ"ת 29366-08-14 מדינת ישראל נ' אבו
וואסל(לב)(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת דבורה עטר

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. מואיד (אבי) אבו וואסל (לב) (עציר) 2. ג'מאל חשן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד פאדי אסעד

ב"כ המשיב 2 - עו"ד שלומי בלומנפלד

המשיב 2 הובאו באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ושווד בחבורה.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזוהי הבקשה שבפניי.
3. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום וביום 15.9.14 הורה בית המשפט לבקשת ב"כ המשיב ובהסכמת המבקשת, על קבלת תסקיר מעצר. כאשר

עמוד 1

ב"כ המבקשת ציין כבר באותה העת כי עצם הסכמתם לקבלת תסקיר מעצר, אינה מעידה על עמדתם באשר לתוצאותיו.

4. בעניינו של המשיב, התקבל עובר לדיון היום תסקיר מעצר, אשר ב"כ המשיבה עתר לבית המשפט לקבל את המלצותיו ובשים לב לכלל האמור בו אודות נסיבות חייו של המשיב וכן אודות עמדותיו והשקפת עולמו ואף בשים לב להעדר המלצה בתסקיר לשחרור לחלופת המעצר המוצעת וחרף היות המשיב נעדר עבר פלילי ולנוכח מהות העבירות המיוחסות לו, עתר לבית המשפט להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. ב"כ המשיב טען מנגד כי המדובר במשיב נעדר עבר פלילי אשר הגם שאישר קיומן של ראיות לכאורה עומד על חפותו. לדבריו, שירות המבחן נסמך בתסקיר המעצר על העובדה שהמשיב כופר במיוחס לו וכן על עמדת המפקחים בהקשר זה וכלל מסקנותיו בדבר העדר יכולת להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת, נסמכות על כך וזאת בניגוד להלכת בית המשפט העליון בבש"פ 431/11 עליו סמך ידיו ובו נקבע כי אי נטילת האחריות לא תפעל לחובת המשיב בשלב זה של המעצר בעוד חזקת החבות עומדת לו. משכך, עתר ב"כ המשיב לבית המשפט שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבחון את מידת התאמת המפקחים בעצמו ולהגיע למסקנה כי בנסיבותיו של המשיב שהינו נעדר עבר פלילי, אין מניעה להורות על שחרור לחלופת המעצר המוצעת. לחילופין, עתר ב"כ המשיב לבית המשפט להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר משלים תוך הנחייתו בדבר הפרמטרים הנדרשים לבוא לידי ביטוי בתסקיר המעצר כמתחייב.

6. מכתב האישום שאין חולק כאמור לעיל בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו, עלה כי עובר למועד האירוע עבד המשיב בעבודות אינסטלציה בדירתם של בני זוג קשישים ילידי שנת 1921 ו- 1928 בנתניה. עוד עלה, כי המשיב קשר קשר עם הנאשם האחר אשר עבד גם הוא בעבודות אינסטלציה בבית הקשישים, לשדוד אותם. במסגרת הקשר נפגשו השניים, ביחד עם אחר נוסף, לתכנון השוד כאשר הנאשם האחר משתף את המשיב והאחר בפרטים שהגיעו לידיעתו בעת ששהה בדירת הקשישים.

המשיב והנאשם האחר אף הגיעו לדירת הקשישים טרם מועד השוד על מנת לבחון את הדירה, דפקו בדלת, הציעו למתלוננת לבצע עבודה אינסטלציה, ואולם זו סירבה להכניסם אל הבית.

במועד השוד, הצטיידו השלושה בחפצים, הגיעו לדירה וכשהמתלונן פתח בפניהם את הדלת, נקטו כלפיו באלימות, דחפו אותו לתוך הדירה ונכנסו, אחד מהם אחז אותו בפניו וגרר אותו לחדרים האחרים בדירה. המתלוננת שראתה את המתרחש נפלה ארצה והחלה לזעוק לעזרה ושודד נוסף איים עליה כי אם לא תחדל מצעקותיה יכה בה וידביק את פיה בנייר הדבק שהצטיידו בו מבעוד מועד. השלושה נטלו מהדירה תוך איומים על המתלוננים כסף מזומן, תכשיטים, מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן ומסמכים ונמלטו מהמקום.

7. נסיבות כתב האישום, התכנון המוקדם וביצוע המיוחס למשיב, בצוותא חדא עם אחרים בהעדר עכבות

כלפי קשישים תוך נקיטת אלימות כלפיהם, מקימות חזקת מסוכנות ברף גבוה.

8. בעניינו של המשיב התקבל כאמור לעיל תסקיר מעצר. שירות המבחן הביא לידי ביטוי את המורכבות המשפחתית המתבטאת בטשטוש בעייתיות והסתרה אף מעבר לאירוע הקונקרטי המיוחס למשיב ושירות המבחן התרשם מדפוסי תקשורת נוקשים והימנעות מפתרון מקדם לצד עמדה מגוננת, קרבה רגשית ולכידות יתר.

שירות המבחן אף ציין כי התרשם בדבר הקושי של המשיב לשתף את בני משפחתו במצוקה עמה הוא מתמודד, בנסיגה בתפקודו כמו גם בהתנהגותו הבעייתית והשולית תוך שהינו עושה מאמץ לשמר את מעמדו כמקור תמיכה משפחתי בהיותו האח הבכור.

שירות המבחן נתן דעתו לנתונים שהובאו בפניו בהקשר להתדרדרות הכלכלית של המשיב, הקושי להתמודד עם קריסת עסקיו ומצבו הנפשי בעקבות זאת כמפורט בתסקיר וכלל ההליכים שבאו לידי סיום בחודש יוני האחרון.

אמת הדבר כי שירות המבחן נתן דעתו גם לקושי של המשיב להתייחס לנסיבות מעצרו הנוכחי ואולם התרשמותם לא באה בחלל ריק רק בעקבות כך, אלא תוך מתן הדעת לכלל הנתונים שהובאו בפניהם ע"י המשיב ועל כן באו לכלל מסקנה כי המשיב נוקט בעמדה מטשטשת ומצמצמת אף לאור הנתונים שהביא לידיעתם קודם לכן בהקשר למידת ההיכרות בינו לבין הנאשם האחר והתקשה לגלות ביקורתיות לדפוסים בעייתיים בהתנהגותו. משכך בא שירות המבחן לכלל מסקנה כי לנוכח סך כל האמור לעיל והקושי של המשיב להתמודד באופן מקדם עם הנסיגה בעסקיו ובמצבו הכלכלי, כמו גם עם ההיבטים השוליים והתוקפניים שבאו לידי ביטוי בכתב האישום המיוחס לו כי קיים סיכוי להישנות התנהגות בעייתית ופורצת גבול ואף לסיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה בדרגה בינונית.

9. שירות המבחן בחן גם את המפקחים המוצעים והביא לידי ביטוי את התרשמותו באשר לכל אחד מהם שנסמכו מלבד התייחסותם באופן קונקרטי לעבירות המיוחסות למשיב גם ליתר הנתונים שהובאו בפני שירות המבחן באשר למורכבות המשפחתית, לאופן התקשורת המשפחתית ובא לכלל מסקנה כי אין המדובר בחלופת מעצר הולמת המפחיתה סיכון במצבו של המשיב ועל כל נמנעו מהמלצה לשחררו מהמעצר כמפורט בתסקיר בהקשר לכל אחד מהמפקחים.

10. לאור סך כל האמור לעיל ומידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב לאור העבירות המיוחסות לו, מיהות הקורבנות ונסיבות ביצוע העבירות תוך תכנון מוקדם בצוותא חדא ובהעדר עכבות וכלל האמור בתסקיר המעצר והעדר המלצה להורות על שחרורו, דין המשיב להיעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה,
21/10/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת